

Seismes 2021.

Festa d'artistes residents de Fabra i Coats: Fàbrica de Creació PERVIVÈNCIES A LA PLATJA

Tenim una *expertise*: treballem molt i estem sempre trampejant, a la corda fluixa. No caiem, però: ni cap a un costat ni cap a l'altre. Aixecant la cama i estenent els braços. Mirant al davant amb confiança i decisions [sic]. Potser perquè ens agrada la improvisació surrealista i desafiant. Potser perquè ens agrada entrar en un *trance* una mica boig: meditacions col·lectives, raves; unir cossos, connectar cervells, pondre ous sobre cendres.

Volem reivindicar que a nosaltres tampoc ens agrada el format Zoom [error 404]. Volem explicar que ens agraden les nostres platges de sorra i ens les estimem com s'estima el pit de la mare, malgrat l'urbanisme que les envolta i les fa menys salvatges. Ens agrada tant això nostre que fins i tot ens agraden més les nostres platges urbanes que les de les revistes de viatges sobre papers especials, agradables al tacte, amb bona impressió en color: i ensorrament de nas en aquella olor. Deu ser perquè ens agrada la poesia, sense pausa, amb pressa i amb les ànsies que produeix la bellesa impresa.

I donant-li voltes ens hem preguntat si potser les nostres platges són fàbriques o les nostres fàbriques, platges de sorra amb xiringuito i cançó d'estiu. La vida com un escenari (així també, la platja de Sant Adrià: li vam posar aquell decorat i molts diumenges hi carregàvem amb l'atrezzo, amb les cadires plegables, les tovalloles, les *sombrilles* i les *coltxonetes* en forma de cocodrils; els flamencs roses i els altaveus; els crits i les esquitxades).

Som una espècie animal de platja urbana [RAE. Humano, na: 4. Comprensivo(va), sensible a los infortunios ajenos]. Som companyes d'un camí interdependent, perquè habitem un espai comú construït amb totes les mirades de totes les revistes i de tots els perfils d'Instagram que seguim i que perviuen en nosaltres. I amb el vent, l'aire, que vehicula i vincula els sentits i modela el paisatge que mirem: pedra, aigua, vegetació. El vent i les olors històriques, les que de molt lluny sempre estan allà i les que no fa tant que hi són, però sempre que sempre hi han estat: com la olor de la crema solar Nivea i la del gel hidroalcohòlic. Peixxxx/xxxai/oliiiiivaaa/raiiiiimm/piiiiiii ... I que aquest vent ho impregni tot de sentit. El so de l'aire circulant, sempre movent-se i fent moure, convidant a manipular les eines. Obrim la caixa d'eines, doncs, i apartem la carmanyola per a quan cantin les granotes.

La Mediterrània blaaaava-llumiiiiínica ens parla; els blocs de ciment, forts i pacients, ens interpelen constantment.

Les nostres celebracions són la conjunció dels elements que formen i conformen els nostres escenaris: on tot passa.

Benvingudes a la festa de la platja de la fàbrica de creació de Fabra i Coats.

Ensorreu-vos!